

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fulginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 66. De aliquibus donis Dei & de conditionibus quibus cognoscitur
animam in eius amorem esse transformatam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

Sexagesimum sextum capitulum. De aliquibus donis Dei, & de conditionibus quibus cognoscitur animam in eius amorem esse transformatam.

Nota Cōditio- **H**Æc sunt dulcissima Dei dona, quæ quicunque obtinet & di nere poterit, sciat se perfectè cōsuina do pletum, & perfectū & cōsumma na, qui tū in Deo dulcissimo Iesu Christo bus quis & esse perfectū ipsum dulcissimū cognoscit Iesum Christū in eo per transformationē, & quanto magis in his animam Dei am̄, perfectus erit tanto magis esse retrans formata. transformatum Iesu Christi erit in eo.

Primum, est amor paupertatis quo anima expoliat se ab amore omnis creaturæ, ita quod nullius possessionē vult habere, nisi Domini nostri Iesu Christi, nec sperat in adiutorio alicuius creaturæ in hac vita, & hoc non solū diligat corde, sed ostēdat per opus.

Secundū, est quod desideret

despici & vilipēdi, & opprobriari ab omni creatura, & velit quod omnis creatura credat ipsam esse opprobrio dignā, ita quod nullus compatiatur sibi, nec velit vivere in corde alicuius creaturæ, nisi solius Dei, nec ab aliquo alio aliquid reputari quocunque modo. Tertium, est quod desideret dolorari, & puniri, & impleri, & superinfundi omnibus dolorib⁹ cordis & corporis dulcissimi Iesu Christi, & dulcissimæ matris eius & desideret quod omnis creatura faciat sibi istos dolores sine intermissione, & si non potest ista tria velle, sciat quod multum est longe à Christi benedicta similitudine, quia ista tria associauerūt eū in omni loco, & in omni tempore & in omni suo actu, similiiter & suā matrē, scilicet paupertas dolor & despectus, & ignorantia in summo. Quartū est quod quæcūque persona cogitet se esse indignā tanto bono, & nullo modo posse ista habere à se, &

R vj

396 De donis Dei & de condit. ani.
quāto plus de istis habuerit, tan-
to sibi videatur quod minus ha-
beat: quia de re amata qui mul-
tūse credit habere, perdit amatū.
Vnde nunquā sentiat se ad hoc
peruenisse, sed semper videatur
quod incipiat de nouo, & quod non
adhuc nihil fecerit, & quod non
habuerit aliquid de istis. Quintū,
est quod continuè nitatur cogita-
re quomodo ista fuerunt in Chri-
sto, & continuè saporosa oratio-
ne clamet ad Deum, quia ista sua
vestimenta, & istam societatem
mittat in cor suum, nihil aliud pe-
tendo, & in perfecta transforma-
tione omnium istorum sit sibi
omne gaudium in hac vita, & ni-
tatur ascendere ad cogitandum
quomodo cor dulcissimi Iesu
istis plenum fuit, & super ple-
num & infinitum, plus quam
ipse ostenderit in corpore. Sextū
est quod fugiat tanquam summā
pestilentiā omne illud quod im-
pedit eā ab istis, siue sit persona
carnalis, siue sit spiritualis, & om-

ne illud quod in rebus huius mundi sibi appareret dissimile, vel contrarium istis, horreat, & despiciat, & fugiat sicut serpentem.

Septimum est, quod super nullam creaturam ferat iudicium, nec impedit se de iudicando alios, sicut dicit Euangelium, immo reputet se viliorem omnibus quantumcumque malis, & indignissimis omni gratia Dei. Scias quod quicumque ista merentur habere in hac vita, & in praesenti pugna, Deum plenè habebunt in patria: immo anima per transformationem fit tota Deus, cui in hac vita Deus dat de sua transformatione, quod videlicet sit transformata in suos despectus, penurias, & dolores, quia non debet anima appetere in ista vita consolationes, spirituales, nisi forte propter suam infirmitatem refocillandam, sed solum appetere perfectam Christi crucifixionē dolorosam, pauperem, & despectam.

*Fugient
dum à
iudicio
aliorum.*